

ארל ויליאמס:

„אני שמח שחזרתי למכבי תל-אביב!“

בסוף עונת-הכדורסל הקודמת אמר לי ארל ויליאמס, שאם יבקשו ממנו יפה, הוא ישאר למרות איור מיו, במכבי תל-אביב. הוא סיפר לי עד כמה נקשר לארץ ולקבוצה. השבוע, אחרי ההצלחות שלו בשני המישחקים על גביע איירופה לאלופות, טילפנתי אליו ושאלתי:

● **במכבי לאחר, אתה מרוצה שהחלטת להישאר במכבי תל-אביב?**

ועוד איך. אני מרגיש במכבי מצויין. הבעיות האיי שיות שלי והבעיות שלי עם הקבוצה נפתרו. אני מרגיש שהקהל אוהב אותי. אנשים בבנק, ברחוב, בכל מקום, טופחים לי על השכם ואומרים: היי, ארל. על-איכסאק ארל! וזה עושה טוב על הנשמה.

● **אתה בריא?**

כואב לי בגב ואני מקבל טיפולים פיסיוטרפיים. אבל חוץ מזה אני מאה-אחוז בריא.

● **שיהיה לך בהצלחה גם במישחקים הבאים. תודה רבה.**

„תודה רבה“, הוא אמר בעברית ואת „על-איכסי פאק“ — ביטוי ערבי — הוא השמיע במיבטא אמריקאי בולט.

דודו טופז:

„כעת יישנו את שם החוכנית לציא מזה!“

דודו טופז יפה כמו תמיד. לבוש בחליפת קורדרוי אפורה וחולצה בצבע תכלת, כמו תלמיד בית-ספר, דקות ספורות לפני תחילת צילומי החוכנית „ציא מזה“.

● **דודו אתה מתרגש?**

ועוד איך.

● **אתה חושש?**

לא. הקהל סלח לי. הרגשתי את זה בהופעות ואני מרגיש את זה כעת. כשנכנסתי לאולפן כדי לראות מאיפה אני נכנס ולכוון מצלמות הקהל פרץ במחאות כפיים סוערות. הקהל סלח לי. כמה זמן אני יכול להיענש על מישפט אחד?

● **שמחת כשהוחלט להחזיר אותך לתוכנית?**

יצאתי מהארץ כדי להירגע, הייתי בניו-יורק בדירה משגעת של חברים שלי במנהטן, ופיתאום, בשמונה וחצי בבוקר, צילצל הטלפון ונאווה כהן, המפיקה של צא מזה, היתה על הקו: „דודוליה“, היא אמרה לי, „בוא הביתה להנחות את התוכנית.“ הייתי קצת בשוק, אבל לא אמרתי תי תיכף כן.

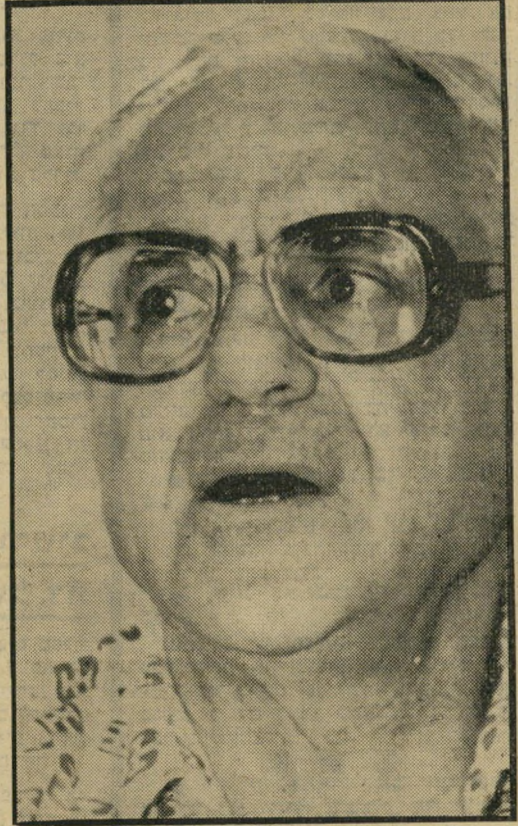
היו לי שתי בעיות: אלף, רציתי להיות בטוח שאני לא פוגע ביהודה, בי"ת, רציתי לדעת לכמה זמן אני מחליף אותו. היא הבטיחה לצלצל שוב. כשאמרה לי בפירוש שיהודה לא יפגע ושאני אגחה את התוכנית עד סוף הסידרה הזו. כלומר, עד אפריל, הסכמתי לחזור.

● **עד השבונך?**

לא, הטלוויזיה שילמה לי את הכרטיס.

● **„ציא מזה“ היתה אמורה להיות התוכנית שלך, וכעת משייך אותה הקהל ליהודה ברקן. מה אתה מתכוון לעשות כדי שהתוכנית תזוהה להבא איתך?**

לשנות את שם התוכנית מצא מזה לציא מזה.

מאיר וילנר:

„תושבי פולין מרוצים מאוד מהמצב!“

המצב בפולין מעורר חרדה במערב. מבחון נראה שמה שקורה שם אינו מוצאחן בעיני איש — רק בעיני השילטונות ובעיני ברית-המועצות. לחברי-הכנסת מאיר וילנר (רק"ח) דעה שונה בתכלית.

● **מר וילנר, מה בדיוק קרה בפולין?**

נשקפת סכנה מוחשית למישטר הסוציאליסטי. מטרת מנהיגי סולידריות לא היתה דמוקרטיזציה או יישום זכויות האזגוד, כי את זה הם השיגו. מטרתם היתה — כפי שנתגלה בפגישה החשאית שקיימו ושהוקלטה על-ידי נאמני הסוציאליזם — למגר בכוח את השילטון ואת המישטר, כדי להרוס כליל את הכלכלה ולנתק את פולין מברית-יורשה.

● **מה היה קורה, לדעתך, איזו הצליחו אנשי „סולידריות“ לבצע את שאתה מייחס להם?**

זה היה מביא אסונות על העם הפולני ומסכן את השלום באירופה ובעולם. לכן אני רואה בהקמת המועצה הצבאית, על דעת המיסלגה והממשלה, מיבצע להצלת הסוציאליזם והשלום באירופה.

● **לפי הדיווחים הבאים מפולין, הצבא והממשלה אומרים עשרות אלפי אנשים. בהתייחס נגישות עם פועלים הצבא הורג אזרחים. הידיעות מצוצות מהאצבע.**

● **איך אתה יודע?**

סוכנויות הידיעות מכתישות בעצמן את הידיעות שהן מוסרות. הנה בשמונה בבוקר מסרו ידיעה על אנטי-שמיות בפולין, בצהריים אמרו שהידיעה לא היתה מבוססת.

● **מהם מקורות המידע שלך?**

מפולין.

● **איך מגיע אליך המידע?**

בטלפון. אני משוחח עם אנשים היודעים את המצב, ולא עם פליטי סולידריות, המגיעים לשוודיה.

● **אתה כער התערבות סובייטית בסגנון פרנץ?**

לא עומדת בכלל שאלה כזו. הפולנים יכולים לפתור את הבעיות בעצמם. מתברר שסולידריות היתה בלון נפוח, שפוצץ את עצמו.

● **העם בפולין מרוצה שהממשלה החליטה להיחלם ב„סולידריות“?**

בוודאי, העם בפולין מרוצה מאוד מהמצב. הפולנים לא רצו במיגור הסוציאליזם. הם לא מעוניינים בניתוק מברית-המועצות.